

Т. С. Аксьонова,
аспірант, Навчально-науковий інститут публічного управління та державної служби
Київського національного університету імені Тараса Шевченка
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-9207-5170>

DOI: 10.32702/2306-6814.2023.18.221

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ

T. Aksonova,
Postgraduate student, Educational and Scientific Institute of Public Administration
and Civil Service of Taras Shevchenko National University of Kyiv

THE ORGANIZATIONAL MECHANISM OF PUBLIC ADMINISTRATION AS AN INSTRUMENT
OF PUBLIC POLICY WHILE ENSURING FINANCIAL SECURITY

Метою статті є дослідження організаційного механізму публічного управління як інструменту публічної політики та пошук шляхів його удосконалення при забезпеченні фінансової безпеки.

Розглянуто питання існуючих в наукових колах різних трактовок поняття державної та публічної політики. Акцентовано увагу на тому, що слід зважати на досить дієву складову публічної політики — публічне управління, яке передбачає собою комплекс механізмів, у результаті реалізації яких досягається максимальна результативність публічної політики у відповідних сферах.

Надано авторське визначення публічної політики, що є в першу чергу, системою дій органів державної влади (інституції), наділених нормами національного законодавства повноваженнями, що реалізуються через певні настанови та заходи, спрямованих на досягнення поставлених стратегічних цілей у відповідних сферах діяльності. При цьому публічною така політика робить її саме на етапі взаємодії органів державної влади з представниками громадськості через механізми прийняття рішень та програм і заходів із реалізації такої політики, що є ефективною в досягненні спільних для державних органів та громадськості цілей.

Проаналізовано елементи публічного управління, та визначено ключові елементи організаційного механізму публічного управління такі як суб'єкти управління, об'єкти та нормативно-правова база, що регламентує методи та способи функціонування як суб'єктів відносин, так і організаційну структуру об'єктів забезпечення публічної політики у певній сфері діяльності.

Надано авторське визначення організаційного механізму публічного управління при забезпеченні фінансової безпеки як сукупності цілеспрямованих заходів, які базуються на нормативно-правовому підґрунті, розробляються і впроваджуються органами державної влади та реалізуються суб'єктами забезпечення фінансової безпеки, у взаємодії з представниками громадськості, та спрямовані на досягнення фінансової стабільності, соціального розвитку та забезпечення фінансової безпеки в усіх сферах функціонування публічної політики.

Обґрунтовано думку, що у часи глобалізації, зміни в світовій політиці або економіці вносять подекуди швидкі корективи в національну політику та економіку. Тому публічна політика, в організації свого функціонування та побудови ефективної структури, повинна бути стратегічно-налаштованою, відповідати тенденціям розвинутих держав, зокрема слідувати шляхом розвитку країн Європейського Союзу (зважаючи на зобов'язання України щодо вступу в ЄС) та вести політику, спрямовану на дієві зміни та ефективне управління.

Проаналізовано принципи ефективності організаційного механізму публічного управління. Запропоновано заходи з удосконалення основних функцій організаційного механізму публічного управління задля ефективної реалізації публічної політики при забезпеченні фінансової безпеки.

The purpose of the article is to study the organizational mechanism of public administration as an instrument of public policy and to find ways of its improvement while ensuring financial security.

The issue of various interpretations of the concept of state and public policy existing in scientific circles is considered. The attention is paid on the fact that a fairly effective component of public policy — public administration, should be taken into account, which involves a complex of mechanisms, as a result of which the maximum effectiveness of public policy in the appropriate spheres is achieved.

The author's definition of public policy is provided, which is primarily a system of actions of state authorities (institutions), empowered by the norms of national legislation, which are implemented through certain guidelines and measures aimed at achieving the set strategic goals in the appropriate spheres of activity. At the same time, such a policy becomes public precisely at the stage of interaction between state authorities and public representatives through decision-making mechanisms and programs and measures for the implementation of such policies, which are effective in achieving common goals for state authorities and the public.

The elements of public administration are analyzed, and the key elements of the organizational mechanism of public administration were determined, such as administration subjects, objects, and the regulatory legal framework that regulates the methods and ways of functioning of both the subjects of relations and the organizational structure of the objects of providing public policies in a certain field of activity.

The author's definition of the organizational mechanism of public administration while ensuring financial security is given as a set of purposeful measures, which are based on the regulatory and legal basis, are developed and implemented by state authorities and are implemented by subjects of ensuring financial security, in cooperation with representatives of the society, and are aimed at achieving financial stability, social development and ensuring financial security in all spheres of public policy functioning.

It is well-founded that in times of globalization, changes in world politics or economy sometimes make quick adjustments to national politics and economy. Therefore, public policy, in the organization of its functioning and the construction of an effective structure, should be strategically oriented, correspond to the trends of developed countries, in particular, follow the path of development of the European Union countries (taking into account the obligations of Ukraine to join the EU) and conduct a policy aimed at effective changes and effective administration.

The principles of effectiveness of the organizational mechanism of public administration are analyzed. Measures to improve the main functions of the organizational mechanism of public administration for the effective implementation of public policy while ensuring financial security are proposed.

Ключові слова: публічне управління, організаційний механізм, механізм публічного управління, забезпечення фінансової безпеки держави.

Key words: public administration, organizational mechanism, mechanism of public administration, ensuring the financial security of the state.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Забезпечення фінансової безпеки держави є процесом ефективної взаємодії органів державної влади та

громадськості з метою вчасного виявлення загроз і мінімізації ризиків фінансовій безпеці та забезпечення заходів, спрямованих на зменшення або ліквідацію наслідків від їх настання задля досягнення фінансової стабільності країни. Забезпечується зазначений процес шляхом застосування механізмів публічного управління

ня. У свою чергу, механізм публічного управління розглядають як сукупність механізмів державного управління, механізмів управління органів місцевого самоврядування (механізми самоврядування), а також механізмів участі громадськості в управлінні [7, с. 895].

Необхідно зауважити, що переважна більшість вітчизняних науковців порівнюють поняття "державної політики" і "публічної політики", а відповідно — "державного управління" і "публічного управління" та їх елементів. Адже "державна політика" і "публічна політика" можуть як ототожнюватися, так і становити різні поняття залежно від механізму їх вироблення [12, с. 110]. А отже без розкриття сутності категорій "публічної політики" та "публічного управління" неможливо в подальшому розглядати механізми їх реалізації. Зокрема організаційний механізм безпосередньо потребує чіткого визначення його сутності, оскільки від зазначеного механізму залежить, як органи державної влади будуть реалізовувати свою політику, спрямовану на забезпечення фінансової стабільності, соціального та економічного розвитку та підтримання безпекового середовища у цих сферах.

Також необхідно зважати на організацію процесу управління, адже саме проблемність організації управління зумовила необхідність впровадження якісно нових форм реалізації державної політики [15, с. 107], та логічно призвела до його трансформації у публічну політику, що враховує інтереси усіх сторін та спрямована на досягнення спільних цілей.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ, В ЯКИХ ЗАПОЧАТКОВАНО РОЗВ'ЯЗАННЯ ДАНОЇ ПРОБЛЕМИ І НА ЯКІ СПИРАЄТЬСЯ АВТОР, ВИДІЛЕННЯ НЕ ВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, КОТРИМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ОЗНАЧЕНА СТАТТЯ

Поступова трансформація державної політики в публічну до цього часу не припиняє дискусії, що точаться серед вітчизняних та іноземних науковців на тему спільних та відмінних понять між "державною політикою" та "публічною політикою". Так, Телешун С. О., Ситник С. В., та Рейтерович І. В. у своїх спільних дослідженнях стверджують, що такими складовими є [16]:

механізм формування політики, який у публічній політиці завжди забезпечує можливості представлення та узгодження позицій заінтересованих сторін у прийнятті політичного, політико-управлінського рішення;

механізм прийняття рішень та програм (вироблення політики) через ряд параметрів: спосіб, у який актуалізується проблема і набуває статусу суспільнозначимої; наскільки зацікавлені сторони мають можливість користуватися каналами доступу до прийняття рішень; чи є ці канали; чи існують зворотні зв'язки між суб'єктом і об'єктом прийняття рішень тощо.

Зазначені науковці розкриваючи тему публічної політики, досліджують відповідно і поняття "механізм публічного управління", а також його класифікацію.

Крім того серед вітчизняних науковців, що вивчають механізми публічного управління слід відзначити

таких, як Г. В. Атаманчук, В. Д. Бакуменко, Н. Р. Нижник, О. Г. Пухкал, О. М. Рудакевич та інші.

Нажаль питання реалізації організаційного механізму публічного управління при забезпеченні фінансової безпеки України майже не досліджується вітчизняними науковцями, що і спонукало до вивчення та розкриття обраної теми.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Отже метою статті є дослідження організаційного механізму публічного управління як інструменту публічної політики та пошук шляхів його удосконалення при забезпеченні фінансової безпеки.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ З ПОВНИМ ОБГРУНТУВАННЯМ ОТРИМАНИХ НАУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Фінансова безпека держави — це запорука стабільності національної економіки та надійності фінансової системи держави, що формує основу її цілісності та безпосередньо впливає на рівень економічного зростання країни, захист фінансових інтересів громадян та підприємств, а також здатність держави виконувати свої фінансові зобов'язання. Зважаючи на визначені відповідно до Стратегії економічної безпеки України на період до 2025 року, основні завданнями у сфері забезпечення економічної безпеки, складовою якої є фінансова безпека, можна виділити ключові завдання її забезпечення. А саме:

забезпечення стійкості від зовнішніх і внутрішніх викликів та загроз фінансовим інтересам держави та інтересам її громадян;

збереження та розвиток фінансової стабільності країни з урахуванням Стратегічних цілей розвитку держави та виконання безпекових зобов'язань;

гарантування фінансової незалежності та здатності до захисту національних фінансових інтересів на усіх рівнях забезпечення публічної політики.

У свою чергу, досягнення таких умов неможливе без ефективного впровадження публічної політики, що є політикою органів публічного управління заснованою на механізмах публічного узгодження інтересів заінтересованих сторін та спрямована на досягнення суспільнозначимих цілей та вирішення суспільноважливих завдань [16].

При цьому на думку Рудакевича О. М. визначення поняття "публічної політики" подекуди координально відрізняється у поглядах європейських та американських дослідників. Так, в США наголошується на тому, що публічна політика здійснюється через дію держави, урядових чиновників, держапарату в умовах функціонування демократії, громадянського суспільства, політичного плюралізму, конкуренції та децентралізації; у Європі, у свою чергу, це — вироблення політико-управлінських рішень державою за умов демократичної участі всіх груп населення, їх організацій, узгодження інтересів, комплексне бачення проблеми та її розв'язання через політичну дію уряду [13, с. 260—261].

Вітчизняним науковцям також притаманні розрізнені погляди на поняття публічної політики, адже це

поняття формувалось не одне десятиріччя, та часто взагалі виходить або порівнюється із поняттям державної політики, в залежності від механізму прийняття рішень та програм реалізації цієї політики.

Проте на думку авторів дослідження публічна політика — це в першу чергу, система дій органів державної влади (інституції), наділених нормами національного законодавства повноваженнями, що реалізуються через певні настанови та заходи, спрямованих на досягнення поставлених стратегічних цілей у відповідних сферах діяльності. При цьому публічною така політика робить її саме на етапі взаємодії органів державної влади з представниками громадськості через механізми прийняття рішень та програм і заходів із реалізації такої політики, що є ефективною в досягненні спільних для державних органів та громадськості, цілей.

Таким чином публічна політика характеризується пошуком нових методів підвищення ефективності державного управління через цілеспрямоване заохочення та стимулювання участі зацікавлених сторін до прийняття рішень, шляхом запровадження ефективних механізмів їх впровадження [3, с. 95].

Наразі актуалізується необхідність розвитку публічної політики як відкритого прозорого процесу прийняття владних політико-управлінських рішень, відкритого для всіх суб'єктів, заінтересованих у вирішенні суспільно значущих проблем [14].

При цьому слід зважати на досить дієву складову публічної політики таку як публічне управління, яке передбачає собою комплекс механізмів, у результаті реалізації яких досягається максимальна результативність публічної політики у відповідних сферах. Тобто публічна політика реалізується через публічне управління. При цьому публічне управління, передбачає впровадження ефективних методів формування політики шляхом залучення громадянського суспільства до процесу реалізації публічної політики та прийняття управлінських рішень через дієве комплексне використання відповідних механізмів.

Адже механізми впровадження публічної політики є складовою частиною системи управління та включають сукупність форм, методів, інструментів, принципів, функцій, визначають спосіб їх застосування суб'єктом управління по відношенню до об'єкта управління шляхом створення належних умов для розвитку громадянського суспільства [6]. При цьому "механізм управління" — це сукупність взаємопов'язаних методів, засобів і принципів управління, що створюють організаційну основу і забезпечують досягнення цілей управління в системі [9].

Робимо висновок, що механізми публічного управління є невід'ємними складовими системи публічного управління, які безпосередньо впливають на чинники ефективності функціонування її суб'єктів та спрямовані на досягнення стратегічних цілей щодо стабільності та розвитку як держави у цілому так і забезпечення добробуту та соціального захисту населення, зокрема.

Одним із таких механізмів публічного управління є організаційний механізм. На думку вітчизняного дослідника організаційні механізми є лише системою суб'єктів, уповноважених забезпечувати реалізацію

впливу громадськості на публічну політику та акцентувати такий вплив, забезпечувати зворотний зв'язок між суб'єктами публічної політики та громадськістю, доводячи до відома останньої результати втілення її пропозицій, рішень тощо [6]. Інші дослідники, вважають, що організаційний механізм — це всі організаційні та розпорядчі дії, які є взаємозалежними і в сукупності забезпечують виконання досягнення поставлених цілей [5].

Однак, на думку авторів дослідження організаційний механізм передбачає собою саме сукупність елементів, які функціонують у взаємодії між собою та діяльність яких спрямована на досягнення ефективних соціально-політичних результатів публічного управління.

Отже для проведення більш глибокого аналізу та дослідження поняття організаційного механізму публічного управління необхідно детально розглянути його елементи та їх взаємодію (рис. 1).

Робимо висновок, що хоча однакового переліку таких елементів не існує, проте на думку авторів дослідження ключовими елементами організаційного механізму публічного управління є самі суб'єкти управління, його об'єкти та нормативно-правова база, що регламентує методи та способи функціонування як суб'єктів відносин, так і організаційну структуру об'єктів забезпечення публічної політики у певній сфері діяльності. Адже основним призначення організаційних елементів у складі комплексного механізму управління є формування і посилення організаційного потенціалу суб'єктів управління як складової частини системи управління [6].

Крім того необхідно більш детально зупинитися на функціях публічного управління [4, с. 25]:

прогнозування (засіб прийняття управлінських рішень задля визначення змісту соціальних процесів, стану учасників управління шляхів і строків досягнення цілей управління, фіксуються можливі напрямки досягнення цілей публічного управління);

планування (визначення напрямків та завдань розвитку публічного управління на відповідний період, його методів і засобів їх реалізації, строків виконання визначених цілей, матеріальних ресурсів, необхідних для їх досягнення, кількісних і якісних показників розвитку процесів у системі публічного управління);

регулювання (забезпечення зв'язків між структурними елементами управлінських систем через встановлення правил, нормативів, стандартів до того чи іншого виду управлінської системи, які є обов'язковими для всіх учасників цієї системи. Метою регулювання є створення необхідних економічних, правових та організаційних умов діяльності управлінських систем);

координація (налагодження взаємодії між відповідними структурними підрозділами, ланками управлінських систем, забезпечуються єдність та впорядкованість усіх стадій управлінської діяльності);

облік (збирання, оброблення, аналіз та зберігання інформації про стан та динаміку розвитку управлінської системи, стан матеріальних можливостей учасників публічного управління, прийняті управлінські рішення і результати їх виконання);

контроль (виявлення помилок у процесі управління, їх своєчасне виправлення і недопущення повторення; забезпечення відповідності між поставленими планами і фактичними діями).

При цьому необхідно враховувати, що організаційний механізм публічного управління є ефективним за рахунок дотримання наступних принципів:

організаційна структура відповідає обраній стратегії, цілям;

організаційна структура відповідає тому середовищу, в якому вона функціонує;

діє в межах та відповідно до діючого законодавства;

ефективно реалізує функції та завдання, відповідно до нормативно-правового підґрунтя;

відсутні протиріччя між елементами організаційної структури.

Додатково необхідно враховувати, що у часи глобалізації, зміни в світовій політиці або економіці вносять подекуди швидкі корективи в національну політику та економіку. Тому публічна політика, в організації свого функціонування та побудови ефективної структури, повинна бути стратегічно-налаштованою, відповідати тенденціям розвинутих держав, зокрема слідувати шляхом розвитку країн Європейського Союзу (зважаючи на зобов'язання України щодо вступу в ЄС) та вести політику, спрямовану на дієві зміни та ефективне управління.

Не є виключенням і фінансова безпека як запорука стабільності функціонування країни як на державному рівні так і в міжнародних відносинах. Тому автори пропонують розглянути організаційний механізм публічного управління при забезпеченні фінансової безпеки як сукупність цілеспрямованих заходів, які базуються на нормативно-правовому підґрунті, розробляються і впроваджуються органами державної влади та реалізуються суб'єктами забезпечення фінансової безпеки, у взаємодії з представниками громадськості, та спрямовані на досягнення фінансової стабільності, соціального розвитку та забезпечення фінансової безпеки в усіх сферах функціонування публічної політики.

Більшість науковців у своїх напрацюваннях часто об'єднують поняття організаційного та правового механізмів публічної політики, у зв'язку з тим, що забезпечення впровадження та функціонування організаційного механізму найчастіше реалізується через законодавчі норми. Адже з метою дієвої реалізації усіх

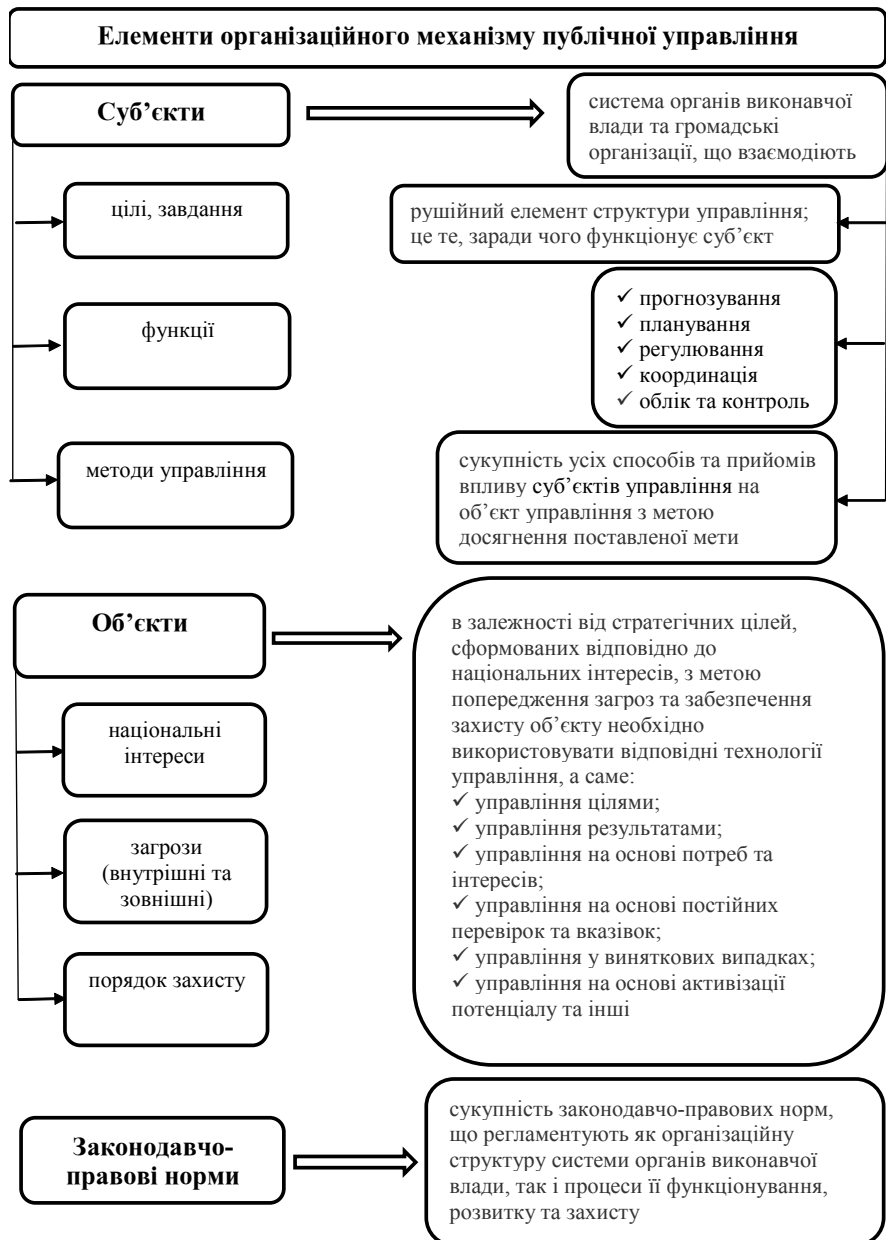

Рис. 1. Елементи організаційного механізму публічного управління

Джерело: систематизовано, узагальнено та згруповано за даними [1, с. 167; 3, с. 95; 4, с. 25; 8].

функцій організаційного механізму публічного управління при забезпеченні фінансової безпеки, необхідно створювати ефективне законодавче підґрунтя, що базується на принципах верховенства права.

Оскільки лише легітимізація будь-яких управлінських рішень, забезпечення взаємодії органів державної влади та громадських організацій, у тому числі громадянського суспільства, у межах законодавчих норм, дозволить досягнути прийняття ефективних управлінських рішень, впроваджувати надійні організаційні заходи та спрямовувати спільні дії на досягнення максимального соціального росту, який не можливий без безпекової складової [3, с. 96]. Адже, гнучке поєднання методів, засобів, диференційованих способів впливу, технологій та інструментів для виконання функцій стосовно чітко окреслених цілей дозволяє досягти зближення

Таблиця 1. Заходи з реалізації організаційного механізму публічного управління при забезпеченні фінансової безпеки

Функції	Заходи	Очікувані результати
прогнозування	створення дорадчих органів при міністерствах, відомствах та інших державних та правоохоронних органах (суб'єктів забезпечення фінансової безпеки) з питань проведення роботи з прогнозування функціонування безпекового напрямку у сфері діяльності суб'єкта, з урахуванням: ризиків та загроз, що виникають або можуть виникнути (зовнішніх та внутрішніх), строків прогнозування (довго-, середньо- та короткострокових), із визначенням індикаторів та критеріїв моніторингу фінансової стійкості, що будуть максимально ефективно відповідати напрямку функціонування суб'єкта та дозволить коригувати завдання у відповідній сфері	забезпечено функціонування механізму прогнозування з питань безпекового сектору у сфері фінансової системи з урахуванням усіх наявних загроз та можливих майбутніх ризиків, як внутрішніх так і зовнішніх
	ініціювання суб'єктом забезпечення фінансової безпеки проведення у рамках науково-дослідних робіт аналізу та передбачень майбутніх тенденцій, подій та викликів, що можуть вплинути на ефективність та результативність управлінського процесу, а також з метою фіксації можливих напрямків досягнення цілей публічного управління при забезпеченні безпеки	забезпечено механізм прогнозування прийняття управлінських рішень задля досягнення дієвих соціально-економічних процесів і строків реалізації завдань управління, зокрема безпекового питання
планування	розроблення та реалізація суб'єктами забезпечення фінансової безпеки у межах діючих Стратегій у сфері забезпечення безпеки, деталізованих планів заходів щодо активізації розвитку публічного управління у межах та сферах компетенції на відповідні періоди; визначення та затвердження на рівні розпорядчих документів строків виконання визначених завдань та заходів, кількісних і якісних показників розвитку процесів у системі публічного управління	реалізовано деталізовані плани заходів щодо активізації розвитку публічного управління у межах та сферах компетенції суб'єктів забезпечення фінансової безпеки
	закладення в річних планах суб'єкта реалізації публічної політики матеріальних ресурсів, необхідних для їх досягнення (план основних заходів органу виконавчої влади, плану річних закупівель, галузеві програми розвитку тощо)	забезпечено реалізацію заходів, передбачених деталізованими планами
регулювання	забезпечення ефективного регулювання у фінансовій сфері, відповідно до цілей фінансової політики, фінансових можливостей держави, а також проведення аналізу внутрішнього фінансового ринку та нерезидентів, що здійснюють свою діяльність у секторі фінансового ринку, мінімізації використання готівкової іноземної валюти на території України тощо	забезпечено функціонування механізму регулювання безпекового питання на усіх рівнях управління та забезпечено зв'язки між структурними елементами управлінських систем
	забезпечення адміністративно - правового регулювання у всіх сферах суспільних відносин та реформування системи правоохоронних органів відповідно до стандартів європейського законодавства задля оптимізації їх діяльності із забезпечення фінансової безпеки України	побудовано якісно нову модель публічного управління при забезпеченні фінансової безпеки
	зміцнення інституційної спроможності органів, що здійснюють державне регулювання національної економіки, посилення прозорості та відкритості у їх діяльності	приведено організаційну структуру суб'єктів та нормативно-правову базу з питань забезпечення фінансової безпеки та функціонування суб'єктів її забезпечення у відповідність до міжнародних стандартів
координація	створення з метою упорядкування управлінських процедур та налагодження конструктивного діалогу між усіма суб'єктами забезпечення фінансової безпеки координаційних рад з безпекових питань, зокрема здійснення координації діяльності суб'єктів забезпечення фінансової безпеки, удосконалення механізмів їх функціонування, налагодження міжнародної взаємодії тощо	забезпечено взаємодію та координацію між усіма суб'єктами забезпечення фінансової безпеки з метою упорядкування управлінських процедур
	налагодження координації між усіма суб'єктами забезпечення фінансової безпеки з метою урегулювання питань взаємодії, у тому числі шляхом розроблення спільних нормативно-правових та нормативно-розпорядчих актів	
облік	збирання, оброблення, аналіз та зберігання інформації про стан фінансової безпеки за результатами прийнятих управлінських рішень і результатів їх виконання	забезпечено функціонування прозорої системи постійного моніторингу фінансової стійкості на основі індикаторів (розроблених внутрішніх та визначених діючим законодавством, зокрема Стратегією економічної безпеки України на період до 2025 року)
	запровадження системи здійснення постійного моніторингу ключових показників сектору фінансової безпеки (ринку фінансових послуг, бюджетних та податкових показників тощо)	
	проведення постійного моніторингу фінансової стійкості шляхом відслідковування рівня критичних меж за індикаторами фінансової безпеки	
контроль	посилення контролю за основними напрямками забезпечення фінансової безпеки (цільовим і ефективним використанням бюджетних коштів, дотриманням індикативних прогнозних показників державного бюджету, умов і правил функціонування на фондовому ринку тощо)	посилено контроль за основними напрямками забезпечення фінансової безпеки
	убезпечення національної фінансової системи від легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення	удосконалено роботу суб'єктів забезпечення фінансової безпеки з протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення
	проведення щорічної оцінки стану фінансової безпеки на усіх рівнях її забезпечення з метою недопущення прийняття рішень, які призводитимуть до виходу індикаторів фінансової безпеки за критичні межі для подальшого врахування у процесі стратегічного і бюджетного планування на усіх рівнях публічного управління	запроваджено методики щорічної оцінки стану фінансової безпеки та використання її результатів для формування основних напрямків і заходів економічної політики

Джерело: сформовано на основі [2, 3, 11].

організаційного та правового механізмів, яке в сукупності надає механізму державного управління реальної/достовірної ефективності [10, с. 64].

Не менш важливо під час реалізації організаційного механізму публічного управління при забезпеченні фінансової безпеки дотримуватись таких критеріїв:

планування (визначення пріоритетів, завдань і заходів із забезпечення фінансової безпеки України, збалансованого розвитку її складових на основі оцінки безпекової обстановки та з урахуванням фінансово-економічних можливостей держави);

врахування існуючих проблем. Адже саме проблемність організації управління зумовила необхідність впровадження якісно нових форм реалізації державної політики [15, с. 107], та призвела до виникнення публічної політики, що враховує інтереси усіх заінтересованих осіб.

системної стабільності при здійсненні управління; досягнення цілей (відповідності безпековим запитам у суспільстві, громадської підтримки, використання організаційних ресурсів тощо).

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

З огляду на зазначене публічна політика повинна бути спрямована на удосконалення механізмів її реалізації, зокрема шляхом повної синергії організаційних та правових заходів у сферах державного функціонування.

Таким чином публічна політика при забезпеченні фінансової безпеки, буде ефективною лише, якщо будуть враховані інтереси усіх суб'єктів забезпечення фінансової безпеки, і яка буде спрямована на досягнення суспільно значущих цілей, якими в контексті фінансової безпеки, є забезпечення стабільного фінансового розвитку та вирішення суспільно важливих завдань, направлених на соціальну безпеку та стабільність громадянського суспільства. Це досягається шляхом ефективного використання організаційного механізму публічного управління, закріпленого нормативно-правовою базою [3, с. 96].

Отже з метою ефективної реалізації публічної політики при забезпеченні фінансової безпеки необхідно удосконалити основні функції організаційного механізму публічного управління через запровадження наступних заходів (табл. 1).

Література:

- Акімова Л. М. Концептуальні засади розробки механізму державного управління забезпеченням економічної безпеки держави. Публічне управління та адміністрування у процесах економічних реформ: зб. тез доп. II Всеукр. наук.-практ. конф., 19 квіт. 2018 р., м. Херсон. Херсон: ХДАУ, 2018. С. 166—169. URL: http://www.ksau.kherson.ua/files/konferencii/%D0%B7%D0%B1%D1%96%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%BA_%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%84%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BD%D1%86%D1%96%D1%97_19.04.2018.PDF.
- Аксьонова Т. С. Актуальні загрози та ризики фінансовій безпеці України та роль держави у її забез-

печенні. Інвестиції: практика та досвід. 2021. № 17. С. 130—138. DOI: 10.32702/2306-6814.2021.17.130. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/17_2021/23.pdf.

3. Аксьонова Т. С. Організаційний механізм публічної політики як інструмент забезпечення фінансової безпеки України. Незалежність України: сучасна доктрина і практика публічного управління: матеріали міжнар. круглого столу (Київ, 22 серп. 2022 р.) / за заг. ред. Л. Г. Комахи. Київ: ННІ ПУДС КНУ, 2022. 272 с. С. 95—96. URL: <https://ipacs.knu.ua/pages/osn/2/news/1986/files/6f7ca417-8b30-4593-a3c0-92c795-05b382.pdf>.

4. Бородин І. Л. Функції публічного управління. Юридичний вісник. Теорія та історія держави і права. 2014. Вип. 3 (32). С. 24—29. URL: http://www.law.nau.edu.ua/images/Nauka/Naukovij_jurnal/2014/statji_n3-32_2014/7.pdf.

5. Гавриляк О., Миронов Ю. Організаційний механізм управління діяльністю підприємства. Електронний науковий вісник "Керівник.ІНФО". 2012. URL: <https://kerivnyk.info/2012/04/gavryljak.html>.

6. Гомоляко О. В. Організаційно-правові механізми впровадження публічної політики в Україні. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2020. № 12. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1884>.

7. Громоздова Л. В., Маляревський В. М., Маркіна М. І., Рвач А. М. Теоретичні основи поняття "механізм публічного управління". Modern research in world science. Proceedings of the 4th International scientific and practical conference. SPC "Sci-conf.com.ua". Lviv, Ukraine. 2022. С. 894—898. URL: <https://sci-conf.com.ua/iv-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-modernresearch-in-world-science-10-12-07-2022-lviv-ukrayina-arhiv>.

8. Державне управління в Україні: навч. посібн. / За заг. ред. В. Б. Авер'янова. Київ: Юрінком Інтер, 1998. 432 с. URL: <http://www.lawbook.by.ru/admin/averjanov/2-2.shtml>.

9. Державне управління: підручник: у 2 т. / Нац. акад. держ. упр. при Президенті України; ред. кол.: Ю. В. Ковбасюк (голова), К. О. Ващенко (заст. голови), Ю. П. Сурмін (заст. голови) [та ін.]. К.: Дніпропетровськ: НАДУ, 2012. Т. 1. 564 с. URL: <https://ktpu.kpi.ua/wp-content/uploads/2014/02/DERZHAVNE-UPRAVLINNYA-2012.pdf>.

10. Приходченко Л. Л. Організаційно-правовий механізм забезпечення ефективності державного управління: теоретико-методологічні засади. Теорія та практика державного управління. 2009. Вип. 1. С. 59—65. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tpdu_2009_1_11.

11. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 11 серпня 2021 року "Про Стратегію економічної безпеки України на період до 2025 року": Указ Президента України від 11 серпня 2021 року № 347/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/347/2021#Text>.

12. Пухал О. Г., Гомоляко О. В. Публічна та державна політика: єдність та відмінності. Інвестиції: практика та досвід. 2017. № 24. С. 106—112. URL: <http://www.investplan.com.ua/?op=1&z=5851&i=17>.

13. Рудакевич О. М. Публічна політика в контексті українських реалій. Наукові записки. ІПіЕНД ім. І.Ф. Кураса НАН України. 2018. Вип. 3-4 (83-84). С. 255—266. URL: https://ipien.gov.ua/wp-content/uploads/2018/07/rudakevych_publichna.pdf.

14. Ситник С. В. Політичні аспекти організації нормотворчості в Україні Відкриті очі. 2014. URL: <http://www.vidkryti-ochi.org.ua/search/label/%D0%B0%D0%B2%D1%82%D0%BE%D1%80%20%D0%A1.%D0%92.%D0%A1%D0%B8%D1%82%D0%BD%D0%B8%D0%BA>.

15. Телешун С. О., Ситник С. В., Рейтерович І. В. Публічна політика: навч. посіб. / за заг. ред. С. О. Телешуна. Київ: НАДУ, 2016. 340 с. URL: <https://www.minregion.gov.ua/wp-content/uploads/2017/11/Navchalniy-posibnik-PU.pdf>.

16. Телешун С. О., Ситник С. В., Рейтерович І. В. Що таке публічна політика? Відкриті очі. 2012. URL: http://www.vidkryti-ochi.org.ua/2012/12/blog-post_26.html

References:

1. Akimova, L. M. (2018), "Conceptual principles of the development of the state management mechanism for ensuring the economic security of the state", *Publichne upravlinnia ta administruvannya u protsesakh ekonomichnykh reform: zb. tez dop. II Vseukr. nauk.-prakt. konf. [Public management and administration in the processes of economic reforms: collection. theses add. II All-Ukrainian science and practice conf.]*, KhDAU, Kherson, Ukraine, 19 april, pp. 166—169, available at: http://www.ksau.kherson.ua/files/konferencii/%D0%B7%D0%B1%D1%96%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%BA_%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%84%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BD%D1%86%D1%96%D1%97_19.04.2018.PDF (Accessed 25 Aug 2023).

2. Aksonova, T. (2021), "Immediate threats and risks to the financial security of Ukraine and the role of the state in ensuring it", *Investytsiyi: praktyka ta dosvid*, vol. 17, pp. 130—138, available at: http://www.investplan.com.ua/pdf/17_2021/23.pdf (Accessed 25 Aug 2023). DOI: 10.32702/2306-6814.2021.17.130.

3. Aks'onova, T. S. (2022), "Organizational mechanism of public policy as an tool for ensuring the financial security of Ukraine", *Nezalezhnist' Ukrainy: suchasna doktryna i praktyka publichnoho upravlinnia: materialy mizhnar. kruhloho stolu [Independence of Ukraine: modern doctrine and practice of public administration: materials of the international round table]*, NNI PUDS KNU, Kyiv, Ukraine, pp. 95—96, available at: <https://ipacs.knu.ua/pages/osn/2/news/1986/files/6f7ca417-8b30-4593-a3c0-92c79505b382.pdf> (Accessed 25 Aug 2023).

4. Borodin, I. L. (2014), "The functions of public administration", *Yurydychny visnyk. Teoriia ta istoriia derzhavy i prava* vol. 3 (32), pp. 24—29, available at: http://www.law.nau.edu.ua/images/Nauka/Naukovij_jurnal/2014/statji_n3-32_2014/7.pdf (Accessed 25 Aug 2023).

5. Havryliak, O. and Myronov, Yu. (2012), "The organizational mechanism for managing the enterprise's activities", *Elektronnyy naukovy visnyk "Kerivnyk.INFO"*, available at: <https://kerivnyk.info/2012/04/gavryljak.html> (Accessed 25 Aug 2023).

6. Homoliako, O. (2020), "Organizational and legal mechanisms of public policy implementation in Ukraine", *Derzhavne upravlinnya: udoskonalennya ta rozvytok*, [Online], vol. 12, available at: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1884> (Accessed 25 Aug 2023).

7. Hromozdova, L. V., Maliarevs'kyj, V. M., Markina, M. I. and Rvach, A. M. (2022), "Theoretical foundations of the concept "mechanism of public management", *Proceedings of the 4th International scientific and practical conference. SPC "Sci-conf.com.ua"*, Lviv, Ukraine, pp. 894—898 available at: <https://sci-conf.com.ua/iv-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-modernresearch-in-world-science-10-12-07-2022-lviv-ukrayina-arhiv> (Accessed 25 Aug 2023).

8. Aver'ianov, V. B. (1998), *Derzhavne upravlinnia v Ukraini [Public administration in Ukraine]*, Yurinkom Inter, Kyiv, Ukraine, available at: <http://www.lawbook.by.ru/admin/averjanov/2-2.shtml> (Accessed 25 Aug 2023).

9. Kovbasiuk, Yu. V. Vaschenko, K. O. and Surmin, Yu. P. (2012), *Derzhavne upravlinnia [Public administration]*, NADU, Kyiv, Ukraine, available at: <https://ktpu.kpi.ua/wp-content/uploads/2014/02/DERZHAVNE-UPRAVLINNYA-2012.pdf> (Accessed 25 Aug 2023).

10. Prykhodchenko, L. L. (2009), "Organizational and legal mechanism for ensuring the effectiveness of public administration: theoretical and methodological principles", *Teoriia ta praktyka derzhavnoho upravlinnia*, vol. 1, pp. 59—65, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tpdu_2009_1_11 (Accessed 25 Aug 2023).

11. President of Ukraine (2021), Decree "On the decision of the National Security and Defense Council of Ukraine dated August 11, 2021 "On the Economic Security Strategy of Ukraine for the period until 2025", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/347/2021#Text> (Accessed 25 Aug 2023).

12. Puhkal, O. and Homoliako, O. (2017), "Public and state policy: unity and differences", *Investytsiyi: praktyka ta dosvid*, vol. 24, pp. 106-112, available at: <http://www.investplan.com.ua/?op=1&z=5851&i=17> (Accessed 25 Aug 2023).

13. Rudakevych, O. M. (2018), "Public politics in the context of Ukrainian reality", *Naukovi zapysky. IPIEND im. I.F. Kurasa NAN Ukrainy* vol. 3—4 (83—84), pp. 255—266, available at: https://ipien.gov.ua/wp-content/uploads/2018/07/rudakevych_publichna.pdf (Accessed 25 Aug 2023).

14. Sytnyk, S. V. (2014), "Political aspects of the organization of rule-making in Ukraine", available at: <http://www.vidkryti-ochi.org.ua/search/label/%D0%B0%D0%B2%D1%82%D0%BE%D1%80%20%D0%A1.%D0%92.%D0%A1%D0%B8%D1%82%D0%BD%D0%B8%D0%BA> (Accessed 25 Aug 2023).

15. Teleshun, S. O., Sytnyk, S. V. and Rejterovych, I. V. (2016), *Publichna polityka [Public policy]*, NADU, Kyiv, Ukraine, available at: <https://www.minregion.gov.ua/wp-content/uploads/2017/11/Navchalniy-posibnik-PU.pdf> (Accessed 25 Aug 2023).

16. Teleshun, S. O., Sytnyk, S. V. and Rejterovych, I. V. (2012), "What is public policy?", available at: http://www.vidkryti-ochi.org.ua/2012/12/blog-post_26.html (Accessed 25 Aug 2023).

Стаття надійшла до редакції 07.09.2023 р.